

ادعیه ماه مبارک رمضان

تأهت
نوچ
میلان

ادعیه ماه مبارک رمضان

مشمول بر:

ادعیه مشترکه ماه مبارک رمضان
دعای مخصوص هر روز
نمازهای شبها رمضان
دعای سحر و ابوحمره ثمالی

تهیه شده در:

معاونت فرهنگی

بنیاد شهید و امور ایثارگران استان گیلان

منبع: مفاتیح الجنان

بهار ۱۳۹۹

ادعیه مشترک ماه مبارک رمضان

(۱)

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَ
 خدایا زیارت خانه محرّمات را در امسال و در هر سال نصیبم کن، تا
 فِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ وَ
 زمانیکه زنده‌ام داری در آسانی تندرستی و گشادگی روزی، و محروم
 سَعَةِ رِزْقِي وَ لَا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَ
 نکن مرا از آن اماکن گرامی، و مشاهد شریف خیز و زیارت قبر
 الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَ
 پیامبرت که درود تو بر او و بر خاندانش باد، و در تمام حاجات دنیا و
 آلِهِ وَ فِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اللَّهُمَّ
 آخرت یاور من باش خدایا از تو درخواست میکنم در آنچه که حکم
 إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيْمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ
 میکنی و مقدر مینمایی، از فرمان حتمی در شب قدر، از حکمی که
 فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ
 برگشت داده نمیشود، و به حکم دیگر تبدیل نمیگردد، اینکه مرا در
 أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ
 شمار زائران خانه محترمت بنویسی، آن زائرانی که پاک و خالصانه

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْمَشْكُورِ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ
است زیارتشان و پذیرفته است تلاششان و آمرزیده است گناهشان، و

سَيِّئَاتِهِمْ وَ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَ تَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
ناپود شده است بدیهایشان، و قرار ده در آنچه حکم میکنی، و مقدر

[فِي طَاعَتِكَ] وَ تَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُؤَدِّي عَنِّي
مینمای اینکه عمرم را طولانی سازی و روزیم را فراوان کنی، و امانت

أَمَانَتِي وَ دِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و قرضم را ادا نمایی، دعایم را اجابت کن ای پروردگار جهانیان

﴿ ۲ ﴾

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ

ای بلندمرتبه، ای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان، تویی پروردگار بزرگی

الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ

که چیزی همانندش نیست، و اوست شنوای بینا، و این ماهی است

هَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَ كَرَمَتِهِ وَ شَرَفَتِهِ وَ فَضْلَتِهِ عَلَيَّ

که به آن عظمت و کرامت و شرافت بخشیدی و بر سایر ماهها برتری

الشُّهُورِ وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَ هُوَ

دادی، و ماهی است که روزه‌اش را بر ما واجب نمودی، و آن ماه

رَمَضَانَ كَرِيمًا

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ
 بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ وَ جَعَلْت فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ
 دلایل روشن از هدایت و تمیز حق از باطل، و شب قدر را در آن قرار
 جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَا ذَا الْمَنِّ وَ لَا يَمُنُّ عَلَيْكَ
 دادی، و آن را از هزار ماه بهتر ساختی، ای صاحب منت که بر تو مَنّی
 مَنْ عَلَيَّ بِفَكَأَكِ رَقَبَتِي مِّنَ النَّارِ فَيَمُنُّ تَمُنُّ عَلَيَّ وَ
 گذاشته نشود، بر من به آزادی از آتش مَنّت نه، در جمع آنان که بر آنها
 أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 مَنّت نهی، و وارد بهشتم گردان ای مهربانترین مهربانان.

﴿ ۳ ﴾

شیخ کلعمی در «مصباح» و «بلد الامین» و شیخ شهید در
 مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله و علیه و آله روایت
 کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان، پس
 از هر نماز واجب بخواند، حق تعالی گناهان او را تا روز قیامت
 پیامزد. و آن دعا این است:

رَضَائِكَ كَرِيمًا

اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ
 خدایا دل اهل قبور را شاد کن، خدایا هر تهیدستی را بینواز کن، خدایا
 فَقِيرَ اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ
 هر گرسنه‌ای را سیر کن، خدایا هر برهنه‌ای را بیوشان، خدایا قرض
 اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَزِّجْ عَن كُلِّ مَكْرُوبٍ
 هر بدهکاری را ادا کن. خدایا غم هر غم‌زده‌ای را برطرف کن، خدایا
 اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ اللَّهُمَّ فَكِّ كُلِّ أَسِيرٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ
 هر غریبی را به وطن بازگردان، خدایا هر اسیری را آزاد فرما، خدایا هر
 كُلِّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ
 فساد را در کار مسلمانان اصلاح گردان، خدایا هر بیماری را درمان
 اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ
 ده، خدایا راه تهیدستی ما را با توانگریت ببند، خدایا بدحالی ما را به
 حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَ اغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ
 خوبی حال خود تغییر ده، خدایا ولم ما را پرداز، و ما را از تهیدستی
 عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
 بینواز کن، همانا تو بر هر چیزی توانایی.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

دعا مختصر هر روز ماه رمضان

از ابن عباس روایت کرده‌اند: که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان فضیلت بسیار بیان فرمود و برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن ذکر کرد که ما به بیان اصل دعا اکتفا می‌کنیم:

﴿ دعای روز اول ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي خَدَايَا رُوزَهَام رَا دَر اِيْن مَاه رُوزَه دَارَان قَرَار دَه، وَ شَب زَنْدَه دَارِي اَم فِيْهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَ نَبْهَنِي فِيْهِ عَن نُّوْمَةِ الْغَافِلِينَ رَا شَب زَنْدَه دَارِي شَب زَنْدَه دَارَان، وَ بِيْدَارَم كَن دَر اَن اَز خَوَاب وَ هَبْ لِي جُرْمِي فِيْهِ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ اَعْفُ عَنِّي يَا بِي خْبِرَان، وَ بِيخَش گَنَاهَم رَا دَر اَن اِي مَعْبُود جِهَانِيَان، وَ اَز مَن دَر گَنَدَر، عَافِيَا عَن الْمُجْرِمِينَ اِي دَر گَنَدَنده اَز گَنَه كَارَان.

﴿ دعای روز دوم ﴾

اللَّهُمَّ قَرَّبْنِي فِيْهِ اِلَى مَرَضَاتِكَ وَ جَنَّبْنِي فِيْهِ مِنْ خَدَايَا مَرَا دَر اِيْن مَاه بَه خَشْنُودِي اَت نَزْدِيك كَن، وَ اَز خَشَم

رَمَضَانَ كَرِيمًا

سَخَطِكَ وَ نِقْمَاتِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ
و انتقامت برکنار دار، و به فرائد آیاتت موفق کن، ای
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مهربان‌ترین مهربانان.

﴿ دعای روز سوم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذَّهْنَ وَ التَّنْبِيَةَ وَ بَاعِدْنِي فِيهِ مِنْ
خدایا در این ماه به من تیزهوشی و بیداری عنایت فرما، و از بی‌خردی و
السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيهِ وَ اجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
اشتباه دورم ساز، و از هر خیری که در این ماه نازل می‌کنی، برایم بهره‌ای
تُنزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ
قرار ده، و به حق جودت‌ای جودمندترین جودمندان

﴿ دعای روز چهارم ﴾

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ أَدِقِّنِي فِيهِ حَلَاوَةَ
خدایا در این ماه برای برپاداشتن امرت نیرمند ساز مرا، و شیرینی
ذِكْرِكَ وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي
ذکرت را به من بچشان، و ادای شکرّت را به من الهام فرما، و به
فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ
نگهداری و پوششت نگاهم بدار، ای بیناترین بینندگان

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز پنجم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
خدایا قرار ده مرا در این ماه از آمرزش جویان، و
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ
از بندگان شایسته فرمانبردار، و از اولیای مقربت، به
أَوْلِيَائِكَ الْمُقْرَبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
رافتت ای مهربان ترین مهربانان

﴿ دعای روز ششم ﴾

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي
خدایا مرا در این ماه به خاطر نزدیک شدن به نافرمانی ات و اماگذار، و
بِسَيِّئِ نِقْمَتِكَ وَزَحْزَحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ
با تازیانه های انتقامت عذاب مکن، و از موجبات خشمت دورم
بِمَنِّكَ وَآيَادِكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ
بدار، به فضل و عطاهايت، ای نهایت دلپستگی دل شدگان.

﴿ دعای روز هفتم ﴾

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي
خدایا مرا در این ماه بر روزه و شب زنده داری اش یاری ده، و از لغزشها

رَمَضَانَ كَرِيمًا

فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَ آثَامِهِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ
و گناهانش دورم بدار، و ذکرت را همواره روزی‌ام کن،
بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ
به توفیقت ای راهمای گمراهان.

﴿ دعای روز هشتم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ
خدای در این ماه مهرورزی به ایتم، و خواندن طعام، و آشکار کردن
وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ
سلام، و همنشینی با اهل کرامت را نصیب فرما، به عطایت ای پناهگاه
الْأَهْلِيْنَ
آرزومندان.

﴿ دعای روز نهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ
خدایا برای من در این ماه بهره‌ای از رحمت گسترده‌ات قرار ده، و
اهْدِنِي فِيهِ لِتَبْرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَ خُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى
به جانب دلایل درخشانت راهنمایی کن، و به سوی خشنودی
مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ
فراگیری متوجه کن، به مهرت ای آرزوی مشتاقان.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز دهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي
خدایا مرا در این ماه از توکل کنندگان، و از
فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
رستگاران نرد خود، و از مقربان درگاهت قرار بده،
إِلَيْكَ يَا حَسَنًا يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
به احسانت ای هدف جویندگان.

﴿ دعای روز یازدهم ﴾

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ
خدای در این ماه نیکی را پسندیده من گردان، و نادرستیها و نافرمانیها
وَ الْعِصْيَانَ وَ حَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَ النَّيْرَانَ بِعَوْنِكَ
را مورد کراهت من قرار ده، و خشم و آتش برافروخته را بر من حرام
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
گردان به یاریات ای فریادرس دادخواهان.

﴿ دعای روز دوازدهم ﴾

اللَّهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ بِالسُّرْرِ وَالْعَفَافِ وَ اسْتُرْنِي فِيهِ
خدایا مرا در این ماه به پوشش و پاکدامنی بیارای،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

يَلْبَاسِ الْقُنُوعِ وَ الْكُفَافِ وَ اِحْمِلْنِي فِيهِ عَلَيِ الْعَدْلِ
 و به لباس قناعت و اکتفا به اندازه حاجت یوشان و بر عدالت و
 وَ الْإِنصَافِ وَ آمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ
 انصاف و ادا دارم نما، و مرا در این ماه از هر چه می ترسم ایمنی ده، به
 يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
 نگهداری ات ای نگهدارنده هراسندگان.

﴿ دعای روز سیزدهم ﴾

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْدَارِ وَ صَبِّرْنِي فِيهِ
 خدایا مرا در این ماه از آلودگیها و ناپاکیها پاک کن، و بر شدنیهای
 عَلَيِ كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ صُحْبَةِ
 مورد تقدیرت شکیبایم گردان، و به پرهیزگاری و هم نشینی با نیکان
 الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ
 توفیقم ده، به یاری ات ای نور چشم درماندگان

﴿ دعای روز چهاردهم ﴾

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَشْرَاتِ وَ أَقْلِنِي فِيهِ مِنَ
 خدایا مرا در این ماه بر لغزشها سرزنش مکن، و از خطاها و افتادن در
 الْأَخْطَايَا وَ الْهَفَوَاتِ وَ لَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَ
 گناهان دور بدار، و هدف بلاها و آفات قرار مده،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ

به عزّت ای عزّت مسلمانان.

﴿ دعای روز پانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ

خدا یا در در این ماه طاعت فروتنان را نصیب کن، و سینه‌ام را برای انابه

صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

همانند بازگشت خاضعان باز کن به امان دادنت ای امان‌ده هر اسندگان.

﴿ دعای روز شانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنَّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ

خدا یا مرا در این ماه به همراهی و همسویی با نیکان توفیق ده، و از

الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى [فِي] دَارِ الْقَرَارِ

همنشینی با بدان دور بدار و به حق رحمتت به خانه آرامش جایم ده، و

بِإِلَهِيَّتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

به پرستیدگی ات ای پرستیده جهانیان.

﴿ دعای روز هفدهم ﴾

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ اقْضِ لِي فِيهِ

خدا یا مرا در این ماه به سوی کارهای شایسته هدایت فرما،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْحَوَائِجِ وَالْأَمْوَالِ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَ
 و حاجتها و آرزوهایم را برآور، ای آن‌که نیاز به روشنگری و
 السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَيَّ
 پرسش ندارد، ای آگاه به آنچه در سینه جهانیان است بر محمد و
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 خاندان پاکش درود فرست

«دعای روز هجدهم»

اللَّهُمَّ تَبَهَّنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَنَوَّرْ فِيهِ قَلْبِي
 خدایا مرا در این ماه به برکتهای سحرهایش آگاه کن، و دلم را با
 بَضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ
 روشنائی انوارش روشنی بخش، و تمام اعضايم را به پیروی آثارش
 بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
 بگمار، به نروت ای نوربخش دل‌های عارفان.

«دعای روز نوزدهم»

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي
 خدایا در این ماه بهره‌ام را از برکتهایش کامل گردان، و راهم را به
 إِلَى خَيْرَاتِهِ وَ لَا تَحْرِمْنِي قَبُولِ حَسَنَاتِهِ
 سوی نیکبهایش هموار نما، و از پذیرفته‌خوبیهایش محرومم مساز،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

يَا هَادِيَا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ
ای هدایت کننده به سوی حق آشکار

﴿ دعای روز بیستم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَ اغْلِقْ عَنِّي فِيهِ
خدایا در این ماه درهای بهشتی را به رویم باز کن، و درهای آتش
أَبْوَابَ النَّارِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ
دوزخ را به روزیم بر بند، و به تلاوت قرآن موفقم بدار، ای فرو فرستنده
السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
آرامش در دل مؤمنان.

﴿ دعای روز بیست و یکم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِسْمَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ
خدایا در این ماه برای من به سوی خوشنودی ات دلیلی قرار مده، و
لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلِيًّا سَبِيلًا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَ
برای شیطان راهی به سوی من قرار مده، و بهشت را منزل و
مَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ
آسایشگاهم قرار ده، ای برآورنده حاجات خواهندگان.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز بیست و دوم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ
 خدایا در این ماه درهای فضلت را به روی من بگشا، و برکاتت را
 بَرَكَاتِكَ وَ وَقِّفْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ أَسْكِنِّي
 بر من نازل فرما، و به موجبات خشنودی ات موفقم بدار، و در میان
 فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
 بهشتهایت جایم ده، ای برآورنده خواهش درماندگان

﴿ دعای روز بیست و سوم ﴾

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ
 خدایا در این ماه از گناهانم شست و شویم ده، و از عیبها پاکم
 الْعُيُوبِ وَ اَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ
 کن، و دلم را به پرهیزکاری دلها بیازمای، ای نادیده گیرنده
 عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ
 لغزشهای اهل گناه.

﴿ دعای روز بیست و چهارم ﴾

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَ
 خدایا در این ماه آنچه تو را خشنود می کند از تو درخواست می کنم،

رَمَضَانَ كَرِيمًا

أَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَ أَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنَّ
و از آنچه تو را ناخشنود می‌کند به تو پناه می‌آورم، و از تو در این ماه توفیق
أَطِيعَكَ وَ لَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ
اطاعت و ترك نافرمانی‌ات را خواستارم، ای بخشنده به نیازمندان.

﴿ دعای روز بیست و پنجم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ
خدایا مرا در این ماه دلبسته اولیا، و دشمن دشمنانت قرار ده، و آراسته
مُسْتَتْنَا بِسُنَّةِ خَاتِمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
به راه و روش خاتم پیامبرانت گردان، ای نگهدارنده دل‌های پیامبران

﴿ دعای روز بیست و ششم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ
خدایا کوشش‌م را در این ماه مورد سپاس، و گناهم را
مَغْفُورًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا
آمرزیده، و عمل‌م را پذیرفته، و عیب‌م را پوشیده قرار ده،
أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
ای شنواترین شنوایان.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

﴿ دعای روز بیست و هفتم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ
 خدایا در این ماه فضیلت شب قدر را روزی ام ساز، و کارهایم را از
 مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَ اقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطِّ عَنِّي
 سختی به آسانی برگردان، و پوزشهایم را بپذیر، و گناه و بارگرا را از
 الذَّنْبِ وَ الْوِزْرِ يَا رءُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ
 گردهام بریز، ای مهربان به بندگان شایسته.

﴿ دعای روز بیست و هشتم ﴾

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ التَّوَابِلِ وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ
 خدایا بهره‌ام را در این ماه از مستحبات فراوان کن، و مرا با تحقق
 بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ قَرَّبْ فِيهِ وَ سَيِّئَاتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ
 درخواستها اکرام فرما، و از میان وسایل وسیله‌ام را به سویت نزدیک
 الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْإِحْاحُ الْمُلْحِنِينَ
 کن، ای که پافشاری اصرارورزان مشغولش نسازد.

﴿ دعای روز بیست و نهم ﴾

اللَّهُمَّ عَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ
 خدایا در این ماه با رحمتت فروگیر و توفیق و خود نگهداری

رَمَضَانَ كَرِيمًا

الْعِصْمَةَ وَ طَهَّرَ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيمَا
نصیبم کن، و از تیرگیهای تهمت دلم را پاک گردان، ای مهربان به
بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
بندگان با ایمان.

﴿دعای روز سی ام﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَ التَّقْبُولِ عَلَى مَا
خدایا روزه ام را در این ماه، بر پایه آنچه تو و پیامبر آن را می پسندد
تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ
مورد سپاس و پذیرش قرار ده، درحالی که فروعش بر اصولش استوار
بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
باشد، به حق سرورمان محمد و اهل بیت پاکش، و سپاس خدای را
رَبِّ الْعَالَمِينَ.
پروردگار جهانیان.

رمضان کرم

نمازهای شبهای ماه رمضان

مرحوم «علامه مجلسی» در فصل آخر از اعمال ماه رمضان در کتاب «زادالمعاد»، نماز شب های ماه رمضان را چنین بیان می‌کند: (و با توجه به این که بهترین اعمال، در ماه مبارک، نماز و قرآن است و این نمازها در بردارنده بسیاری از سوره های قرآن است، هرکس هر چند شب را بخواند غنیمت است).

شب اول: چهار رکعت؛ هر رکعت بعد از سوره حمد پانزده مرتبه سوره توحید.

شب دوم: چهار رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ.

شب سوم: ده رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب چهارم: هشت رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

شب پنجم: دو رکعت؛ در هر رکعت، سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید؛ بعد از سلام نماز، صد مرتبه بگوید: **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ.**

شب ششم: چهار رکعت و در هر رکعت سوره حمد و سوره ملك.

شب هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد و سیزده مرتبه سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ.

شب هشتم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید و پس از سلام نماز، هزار مرتبه بگوید: سبحان الله.

شب نهم: شش رکعت میان نماز مغرب و عشا؛ در هر رکعت سوره حمد و هفت مرتبه آیه الكرسي و پس از اتمام نماز، پنجاه مرتبه بگوید: **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ.**

شب دهم: بیست رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره توحید.

رمضان کرم

شب یازدهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره انا انزلناه.

شب سیزدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب چهاردهم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره اِذَا زُلْزِلَتْ.

شب پانزدهم: چهار رکعت؛ در دو رکعت اول بعد از سوره حمد، صد مرتبه سوره توحید، و در دو رکعت دیگر، بعد از سوره حمد، پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و دوازده مرتبه سوره تکوین.

شب هفدهم: دو رکعت؛ در رکعت اول، سوره حمد و هر سوره ای که خواست بخواند و در رکعت دوم، سوره حمد و صد مرتبه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

سوره توحید و بعد از سلام نیز صد مرتبه بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

شب هجدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم: پنجاه رکعت؛ با سوره حمد، و پنجاه مرتبه سوره إذا زلزلت.

مرحوم «علامه مجلسی» می گوید: ظاهراً مراد آن است که در هر رکعت یک مرتبه این سوره را بخواند؛ زیرا در یک شب خواندن دوهزار و پانصد مرتبه سوره «اذا زلزلت» دشوار خواهد بود.

شبهای بیستم تا بیست و چهارم: در هر یک از این شب ها، هشت رکعت نماز بخواند که پس از حمد، هر سوره ای خواست می خواند.

شب بیست و پنجم: هشت رکعت نماز؛ در هر رکعت سوره حمد، و ده مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و ششم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه سوره توحید را بخواند.

رمضان کرم

شب بیست و هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سوره ملك را بخواند و اگر توانست، بیست و پنج مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هشتم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه آیه الکرسی، صد مرتبه سوره توحید و صد مرتبه سوره کوثر را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

مرحوم حاج شیخ عباس قمی می‌نویسد: مطابق آنچه که من یافتم بجای صد مرتبه، ده مرتبه آمده است. (که همین مناسب تر به نظر می‌رسد).

شب بیست و نهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب سی ام: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

یادآوری: این نمازها هر دو رکعت به يك سلام است. (۲) و همان گونه که گفته شد اگر تمام آنها را نتواند بجا آورد، هر مقدار که می‌تواند بجا آورد، خوب است.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

دعای سحر

دعای عظیم الشانی را که از حضرت رضا علیه السلام روایت شده بخواند، آن حضرت فرموده است: این دعا دعایی است که امام باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاهُ وَ كُلُّ
 خدایا از تو درخواست می کنم به حق زیباترین مرتبه از زیبایی ات، و همه مراتب
 بَهَائِكَ بِهَيْبَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ
 زیبایی ات زیاست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب زیبایی ات.
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَ كُلُّ
 خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مرتبه از جمالت، و همه مراتب
 جَمَالِكَ جَمِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
 جمال تو نیکوست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب جمالت.
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلَهُ وَ
 خدایا از تو درخواست می کنم به حق برجسته ترین مرتبه از جلالت، و همه مراتب
 كُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ
 جلال تو برجسته است خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا
 جلالت، خدایا از تو درخواست می کنم به حق بالاترین مرتبه از عظمتت، و همه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ كُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب عظمتت عظیم است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ
 عظمتت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نورانی‌ترین مرتبه از نورت، و همه
 بِأَنْوَرِهِ وَ كُلُّ نُورِكَ نَيْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب نور تو نورانی است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
 نورت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق گسترده‌تری مرتبه از رحمتت، و
 بِأَوْسَعِهَا وَ كُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
 همه مراتب رحمتت گسترده است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه
 أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 مراتب رحمتت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از مراتب
 كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَمِّهَا وَ كُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ اللَّهُمَّ
 کلمات، و همه مراتب کلماتت کامل است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 همه مراتب کلماتت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از
 مِنْ كَمَائِكَ بِأَكْمَلِهِ وَ كُلُّ كَمَائِكَ كَامِلٌ اللَّهُمَّ
 کمالت و همه مراتب کمالت کامل است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق

مُصَنِّعُ كَرَمِي

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 همه مراتب کمالت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق بزرگ‌ترین مرتبه از
 مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَ كُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ
 نامهایت، و همه مراتب نامهایت بزرگ است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 حق همه مراتب نامهایت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق عزیزترین مرتبه
 أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَ كُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٍ
 از عزتت و همه مراتب عزتت عزیز است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 همه مراتب عزتت خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نافذترین مرتبه اراده‌ات و
 أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَ كُلِّ مَشِيَّتِكَ
 همه مراتب اراده‌ات نافذ است خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 مَا ضِيَّةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا
 اراده‌ات خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق قدرتت که بر همه موجودات احاطه
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
 دارد و همه قدرتت بر تمام موجودات احاطه دارد خدایا از تو درخواست می‌کنم
 اسْتَظَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلِّ قُدْرَتِكَ
 به حق همه مراتب قدرتت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نافذترین مرتبه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مُسْتَطِيلَةُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
 از مراتب علمت و همه مراتب علمت نافذ است، خدایا از تو درخواست می‌کنم
 اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَ كُلِّ
 به حق همه مراتب علمت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق پسندیده‌ترین
 عِلْمِكَ نَافِذُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ
 مرتبه از گفتارت، و همه مراتب گفتار تو پسندیده است خدایا از تو درخواست
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاةٍ وَ كُلِّ قَوْلِكَ
 می‌کنم به حق همه مراتب گفتارت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 رَضِيهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي
 محبوب‌ترین مرتبه از خواسته‌هایت نزد تو، و همه مراتب خواسته‌هایت محبوب
 أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ كُلِّهَا وَ
 است خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب خواسته‌هایت خدایا از
 كُلِّ مَسَائِلِكَ [إِلَيْكَ حَبِيبَةُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق شریف‌ترین مرتبه از شرفت، و همه مراتب شرف تو
 بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ
 شریف است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب شرفت، خدایا از
 بِأَشْرَفِهِ وَ كُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق پایدارترین مرتبه از سلطنتت و همه مراتب سلطنت

مُصَنِّعُ كَرَمِي

بَشْرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ
 تو پایدار است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق مراتب سلطنتت، خدایا از
 بَأَدْوَمِيهِ وَ كُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 تو درخواست می‌کنم به حق بافتخارترین مرتبه از فرمانروایی‌ات و همه مراتب
 بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ
 فرمانروایی‌ات بافتخار است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب
 بِأَفْخَرِهِ وَ كُلِّ مُلْكِكَ فَآخِرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 فرمانروایی‌ات، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق برترین مرتبه از برتری‌ات
 بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ
 و همه مراتب برتری‌ات برتر است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه
 بِأَعْلَاهُ وَ كُلِّ عُلُوِّكَ عَالِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مراتب برتری‌ات، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق دیرینه‌ترین مرتبه از
 بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِيهِ
 کرمیت، و همه مراتب کرمیت دیرینه است، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق
 وَ كُلِّ مَنِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ
 همه مراتب کرمیت، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق گرمی‌ترین مرتبه از
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِيهَا وَ كُلِّ
 نشانه‌هایت، و همه مراتب نشانه‌هایت گرمی است، خدایا از تو درخواست

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

آيَاتِكَ كَرِيمَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا
 می‌کنم به حق همه مراتب نشانه‌هایت. خدایا از تو درخواست می‌کنم
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَ
 به حق آنچه از جاه و جبروت که در آنی و از تو می‌خواهم به حق هر
 الْجَبَرُوتِ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحَدَهُ وَ جَبَرُوتِ
 جاه به تنهایی و به حق هر جبروت به تنهایی، خدایا از تو درخواست
 وَحَدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي [بِهِ]
 می‌کنم به حق آنچه اجابت می‌کنی مرا به آن هنگامی که از تو
 حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ.
 درخواست می‌کنم پس مرا اجابت کن ای خدا.

آنگاه هر حاجت که داری از خدا بخواه، که به یقین برآورده خواهد
 شد.

رَمَضَانَ كَرِيمًا

دعای ابو حمزه ثمالی

در کتاب «مصباح» شیخ طوسی به نقل از ابو حمزه ثمالی آمده است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان پیشتر شب را به نماز می ایستاد و چون سحر می رسید این دعا را می خواند:

إِلَهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَ لَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ
 خدایا مرا به کیفرت ادب منما، و با نقشه ای با من نیرنگ مکن، پروردگارا
 مِنْ أَيْنَ إِلَيَّ الْخَيْرُ يَا رَبُّ وَ لَا يُوجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ
 از کجا برایم خیری هست، درحالی که جز نزد تو یافت نمی شود، و از
 وَ مِنْ أَيْنَ إِلَيَّ النَّجَاةُ وَ لَا تُسَيِّطِعْ إِلَّا بِكَ لَا الَّذِي
 کجا برایم نجاتی است، درحالی که جز به تو فراهم نمی گردد، نه آن که
 أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ لَا الَّذِي أَسَاءَ
 نیکی کرد از کمک و رحمت بی نیاز شد، و نه آن که بدی کرد و بر تو
 وَ اجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَ لَمْ يُرْضِكَ حَرْجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبُّ يَا
 گستاخی روا داشت، و تو را خشنود نساخت از عرصه قدرتت بیرون
 رَبُّ يَا رَبُّ أَنْقِرْ بِنَفْسِكَ قَطْعَ غُرَّتِكَ
 رفت، پروردگارا، پروردگارا، پروردگارا...

مَضَلَّكَ كَرِيمًا

بِكَ عَرَفْتُكَ وَ أَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَ دَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَ
 تورا به تو شناختم، و تو مرا بر هستی خود راهنمایی فرمودی، و به سوی
 لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ
 خود خواندی، و اگر راهنمایی تو نبود، من میدانستم تو که هستی؟، سپس
 فَيُجِيبُنِي وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 خدای را که می خوانمش و او جوابم را می دهد، گرچه سستی می کنم
 الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ إِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ
 گاهی که او مرا می خواند، و سپس خدای را که از او درخواست می کنم
 يَسْتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ
 و او به من عطا می نماید، گرچه بخل می ورزم هنگامی که از من قرض
 لِحَاجَّتِي وَ أَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بغير شَفِيع
 بخواهد، و سپس خدای را که هرگاه خواهم برای رفع حاجتم صدایش
 فَيَقْضِي لِي حَاجَّتِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ
 کنم، و هر جا که خواهم برای راز و نیاز با او بی پرده خلوت کنم و او حاجتم
 وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي ، وَ الْحَمْدُ
 را بر آورد، سپس خدای را که غیر او را نمی خوانم، که اگر غیر او را
 لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَ لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ
 می خواندم دعایم را مستجاب نمی کرد، و سپس خدای را که به غیر او

مُصَنِّعُ كَرَمِي

رَجَائِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ
 امید نیندم، که اگر جز به او امید می‌بستم ناامیدم می‌نمود، و سپس
 يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّنُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خدای را که مرا بخویش و آ گذاشت، از این رو اکرام نمود، و به مردم و
 تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَ هُوَ عَنِّي عَنِّي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْلُمُ
 گذاشت تا مرا خوار کند، و سپس خدای را که با من دوستی
 عَنِّي حَتَّى كَانَنِي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي
 ورزید، درحالی که از من بی‌نیاز است، و سپس خدای را که بر من
 وَ أَحَقُّ بِحَمْدِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ
 بردباری می‌کند تا آنجا که گویی مرا گناهی نیست، پروردگارم ستوده‌ترین
 مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ [الذِّكْر] مُشْرَعَةً وَ
 موجود نزد من بوده و به ستایش من سزاوارتر است. خدایا راههای
 الْاسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَلَكَ مُبَاهَاةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ
 درخواست حاجت‌هایم را به جانب تو باز می‌یابم، و آبشخورهای امید را
 إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مَفْثُوحَةً وَ أَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِي
 نزد تو پر می‌بینم، و یاری خواستن از فضل برای آن‌که تو را ارزو کرد
 [الرَّاجِينَ] بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَ لِمَلْهُوفِينَ [لِلْمَلْهُوفِ]
 بی‌مانع می‌بینم، و درهای دعا را برای فریاد کنندگان گشوده می‌نگرم، و

مُضَىٰ كَرَمِي

بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَ أَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَىٰ جُودِكَ وَ الرِّضَا
می‌دانم که تو برای امیدواران در جایگاه اجابتی، و برای دل سوختگان در
بِقَضَائِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنَدُوحَةً عَمَّا فِي
کَمین‌گاه فریادرسی، و به یقین در اشتیاق به جودت، و خشنودی به
أَيْدِي الْمُسْتَائِرِينَ وَ أَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَ
قضایت جایگزینی از منع بخیلان است، و گشایشی از آنچه در دست
أَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ
ثروت اندوزان، و همانا مسافر به سوی تو مسافتش نزدیک است، و تو از
[الْأَمْوَالِ] دُونِكَ وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي، وَ
آفریدگانت هرگز در پرده نیستی، جز اینکه کردارشان آنان را از تو
تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَ جَعَلْتُ بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَ
محبوب نمایم، من با درخواستم آهنگ تو کردم و با حاجتم روی به تو
بِدُعَائِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي
لوردم، نیاز خواهی‌ام را به پیشگاه تو قرار دادم، و خواندنت را دست‌آورم
وَ لَا اسْتِيغَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِيُثَقِّتِي بِكَرَمِكَ وَ
خویش نمودم بی‌آنکه مستحق شنیدن خواهش‌م، و شایسته گذشت از
سُكُونِي إِلَىٰ صِدْقِ وَعْدِكَ وَ لَجَّيْتُ إِلَىٰ الْإِيمَانِ
من باشی، بلکه برای اطمینان به کرمت، و آرامش به درستی و وعده‌ات، و

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بِتَوْحِيدِكَ وَ يَقِينِي [و تَقِينِي] بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ
 پناه جستن به ایمان به یگانگی ات و یقین به معرفت که مرا پروردگاری
 لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ [لِي] إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
 جز تو نیست، و معبودی جز تو نیست، یگانه و بی شریکی، خدایا تو
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ
 گفتی و گفتارت بر حق، و وعدهات درست است [افرمودی]: [از فضل
 [الصَّدْقُ] وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
 خدا بخواهید که خدا به شما مهربان است، ای اقلی من در شان تو این
 رَحِيمًا وَ أَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
 نیست که دستور به درخواست دهی و از بخشش خودداری کنی، تو با
 وَ تَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ
 عطاهایت بر اهل مملکتت بسیار کریمی، و بر آنان با محبت و رأفت
 مَمْلَكَتِكَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنِنٍ رَأْفَتِكَ [بِحُسْنِ
 بسیار احسان کننده ای، خدایا مرا در کودکی در میان نعمتها و احسانت
 نِعْمَتِكَ] إِيَّاهِ رَبِّتْنِي فِي نِعْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَ
 پروریدی، و در بزرگسالی نامم را بلند آوازه ساختی، ای آن که مرا در دنیا
 نَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ
 به احسان و فضل نعمتھایش پروریدی و برایم در آخرت به گذشت و

مُصَلِّكَ كَرَمًا

وَ تَفْضِيلِهِ [بِفَضْلِهِ] وَ نِعْمِهِ وَ أَشَارِي فِي الْأَخِرَةِ إِلَى
 کرمش اشاره نمود، ای مولای من معرفتم راهنمایم به سوی تو، و عشقم
 عَفْوِهِ وَ كَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ ذَلِيلِي [دَلَّتْنِي] **[**
 به تو واسطه‌ام به پیشگاه توست، من از دلایم به دلالت تو مطمئن، و از
 عَدْلِكَ وَ حُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَ أَنَا وَائِقٌ مِنْ ذَلِيلِي
 واسطه‌ام به شفاعت تو در آرامشم، ای آقایم تو را به زبانی می‌خوانم که
 بَدَلَاتِكَ وَ سَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا
 گناهش او را ناگویا نموده، و بادلی با تو مناجات می‌کنم که جرمش او
 سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبُّ أَنَا جِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ
 را هلاک ساخته، تو را می‌خوانم ای پروردگارم در حال هراس و اشتیاق
 أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبُّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاغِبًا خَائِفًا
 و امید و بیم، مولای من هرگاه گناهانم را می‌بینم بی‌تاب می‌گردم، و هرگاه
 إِذَا رَأَيْتَ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرِعْتُ وَ إِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ
 کرمت را مشاهده می‌کنم، به طمع می‌افتم، پس اگر از من درگذری
 طَمِعْتُ فَإِنَّ عَفْوَتَ [عَفْوَتَ] فَخَيْرٌ رَاحِمٍ وَ إِنْ عَذَّبْتْ
 بهترین رحم‌کننده‌ای، و اگر عذاب کنی ستم نکرده‌ای، خدایا حجّت من
 فَعَيْرٌ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ
 در گستاخی بر درخواست از تو، با ارتکاب آنچه از آن کراهت داری جود

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مَعَ إِثْيَانِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَ كَرْمُكَ وَ عَدَّتِي فِي
 و کرم توست، و ذخیره‌ام در سختیها با کمی حیا همانا رأفت و رحمت
 شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَاتِي رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ رَجَوْتُ
 توست، و امیدم بر آن است که بین حجت و ذخیره‌ام آرزویم را نوید
 أَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ دَيْنٍ وَ دَيْنٍ مُنِّي فَحَقُّ رَجَائِي وَ
 نکنی، پس امیدم را تحقق بخش، و دعایم را بشنو، ای بهترین کسی که
 اسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ
 خواننده‌ای او را خواننده، و برترین کسی که امیدواری به او امید بسته، ای
 رَاجِ عَظْمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَ سَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ
 آقایی من آرزویم بزرگ شده، و کردارم زشت گشته، پس به اندازه آرزویم از
 عَفْوِكَ بِمَقْدَارِ أَمَلِي وَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ
 عفو تو به من ببخش، و به زشت‌ترین کردارم مرا سرزنش مکن، زیرا
 كَرَمَكَ يَجُلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَ حِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ
 کرمت برتر از کیفر گناهکاران و بردباریت بزرگتر از مکافات تبهکاران
 مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ ، وَ أَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ
 است، و من ای آقایم پناهنده به فضل تو،م، گریزان از تو به سوی تو،م،
 هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ
 خواستار تحقق چیزی هستم که وعده کردی، و آن گذشت تو از کسی که

مُصَلِّكَ كَرَمًا

أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَ مَا أَنَا يَا رَبِّ وَ مَا خَطَرِي هَبْنِي
گمانش را به تو نیکو کرده، چه هستم من ای پروردگارم، و اهمیت من
بِفَضْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلْنِي بِسِتْرِكَ
چیست؟ به فضلت مرا ببخش، و به گذشتت بر من صدقه
وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمٍ وَ جَهَكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ
بخش، پروردگارا مرا به پرده پوشی ات پوشان، و از تو بیختم به کرم ذاتت
عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ وَ أَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ
درگذر، اگر امروز جز تو بر گناهم آگاه می شد، آن را انجام نمی دادم، و اگر
لَا جَتَّبَيْتُهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِرِينَ إِلَيَّ وَ أَخَفُّ
از زود رسیدن عقوبت می ترسیدم، از آن دوری می کردم، گناهم نه به این
الْمُطَّلِعِينَ عَلَيَّ بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ وَ
خاطر بود که تو سبکترین بینندگانسی و بی مقدارترین آگاهان، بلکه
أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ ، سَتَّارُ الْغُيُوبِ
پروردگارا از این جهت بود که تو بهترین پرده پوشی، و حاکمترین
غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَ
حاکمان، و کریمترین کریمانی، پوشنده عیبها، آمرزنده گناهان، دانای
تُوَخَّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ
نهانها، گناه را با کرمت می پوشانی، و کیفر با بردباری ات به تاخیر

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلِمَكَ وَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ يَحْمِلُنِي وَ يَجَرُّنِي
 می افکنی، سپاس تو را سزاست بر بردباری ات پس از آنکه دانستی، و بر
 عَلَي مَعْصِيَتِكَ حِلْمِكَ عَنِّي وَ يَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ
 گذشتت پس از آنکه توانستی، بردباری ات مرا به جانب گناه می کشد و
 الْحَيَاءِ سَتْرُكَ عَلَيَّ وَ يُسْرِعُنِي إِلَى التَّوْبِ عَلَى
 بر نافرمانی ات جرأت می دهد، پرده پوشی ات بر من مرا به کم حیایی
 مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ عَظِيمِ عَفْوِكَ يَا
 می خواند، و شناختم از رحمت گسترده و بزرگی عفو تو، به من در تاختم
 حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
 بر محرمات سرعت می دهد! ای شکيبا، ای گرمی، ای زنده، ای ای به
 التَّوْبِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ سَتْرُكَ
 خود پابنده، ای آمرزگار، ای توبه پذیر، ای بزرگ نعمت، ای دیرینه
 الْعَجْمِيلِ أَيْنَ عَفْوِكَ الْعَجْلِيلِ أَيْنَ فَرْجِكَ الْقَرِيبِ أَيْنَ
 احسان، پرده پوشی زیبایت کجاست، گذشتت بزرگت کجاست، گشایش
 غِيَاثِكَ السَّرِيعِ أَيْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ أَيْنَ عَطَايَاكَ
 نزدیکت کجاست، فریادرسی زودت کجاست، رحمت گسترده ات
 الْفَاضِلَةِ أَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةِ أَيْنَ صَنَائِعِكَ السَّنِيَّةِ
 کجاست، عطاهای برترت کجاست، موهبت های گوارایت

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أَيَّنَ فَضْلُكَ الْعَظِيمُ أَيَّنَ مَنَّكَ الْجَسِيمُ أَيَّنَ إِحْسَانُكَ
 كجاست، جایزه‌های شایانت کجاست، فضل بزرگت کجاست، عطای
 الْقَدِيمُ أَيَّنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ بِهِ [وَبِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ]
 عظیمت کجاست، احسان دیرینه‌ات کجاست، کرم‌ت کجاست، ای
 فَاسْتَنْقِذْنِي وَ بَرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ،
 کریم، به حق کرم‌ت و «به محمد و خاندان محمد» مرا رهایی بخش، و به
 يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
 رحمتت مرا خلاص کن، ای نیکوکار، ای زیباکار، ای نعمت‌ده، ای
 عَلَيَّ أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ
 فزونی بخش، من آن نیستم که در رهایی از کیفرت بر اعمالمان تکیه
 أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبَدِيُّ بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ
 کنم، بلکه به احسانت بر ما اعتماد دارم، چرا که تو اهل تقوا و مغفرتی، از
 كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَمْ جَمِيلًا مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحًا مَا
 باب نعمت‌دهی ابتدای به احسان می‌کنی، و از جهت کرم از گناه در
 تَسْشُرُ أَمْ عَظِيمًا مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مَا مِنْهُ
 می‌گذری، پس نمی‌دانم از چه سپاس گویم، از زیبایی که می‌گسترانی، یا
 نَجَّيْتِ وَ عَافَيْتِ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَ يَا قُرَّةَ
 کار زشتی که می‌پوشانی، یا بزرگ آزمونی که آزمودی و شایسته نیکی

مُصَلِّكَ كَرَمًا

عَيْنٍ مَنْ لَذَّ بِكَ وَ انْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ، وَ نَحْنُ
 نمودی، یا آن همه مشکلی که مرا از آن رهانیدی، و سلامت کامل

الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزُ يَا رَبُّ عَنْ قَبِيحٍ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلٍ
 بخشیدی؟! ای محبوب آن که به تو دوستی ورزید، ای نور چشم کسی که

مَا عِنْدَكَ وَ أَيُّ جَهْلٍ يَا رَبُّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيُّ
 به تو پناه آورد و برای رسیدن به تو از دیگران گسست، تو نیکوکاری و ما

زَمَانَ أَطْوَلَ مِنْ أَنْتِكَ وَ مَا قَدَرُ أَعْمَالِنَا فِي جَنبٍ
 بدکارانیم، به زیبایی آنچه نزد توست، از زشتی آنچه پیش ماست

نِعْمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمَالًا نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ
 درگذر، پروردگارا کدام جهلی است که جود تو گنجایش آن را نداشته

[كَرَامَتِكَ] بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَيَّ الْمُدْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ
 باشد، و کدام زمان طولانی تر از مهلت دادن توست، در کنار نعمت‌هایت

مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ
 ارزش اعمال ما چیست، چگونه اعمال خود را بسیار انگاریم، تا با آنها با

فَوْ عِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي] مَا بَرَحْتُ
 کرمت برابری کنیم، بلکه چگونه برگنه‌گران تنگ شود آنچه از رحمت

مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أَنْتَهَى إِلَيَّ مِنْ
 شاملشان شده؟ ای گسترده‌آمزش، ای گشاده‌دست به رحمت، ای

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ
 آقای من به عزّت سوگند، اگر مرا برانی از درگاهت دور نخواهم شد، و از
 تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ
 چاپلوسی و تملق نسبت به تو دست نخواهم کشید، به خاطر شناختی که
 تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَ لَا
 به جود و کرمت پیدا کرده‌ام، تو انجام دهی آنچه را که خواهی، هر که را
 تُنَازِعُ فِي مِلْكِكَ وَ لَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ، وَ لَا تُضَادُّ
 بخواهی عذاب می‌کنی به هر چه که بخواهی و به هر صورتی که
 فِي حُكْمِكَ وَ لَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ
 بخواهی، و رحم می‌کنی هر که را بخواهی، به هر چه که بخواهی و به هر
 الْخَلْقِ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبُّ هَذَا
 کیفیت که بخواهی، از آنچه کنی بازخواست نشوی، و در فرمانروایی‌ات
 مَقَامٌ مَنْ لَدَيْكَ وَ اسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلْفَ إِحْسَانِكَ وَ
 نزاع در نگیرد، و کسی در کارت شریکت نگردد، و در داوریت با تو
 نِعَمَكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لَا يَنْقُصُ
 هم‌لورد نشود، و در تدبیرت احدی بر تو اعتراض نکند، آفرینش و فرمان
 فَضْلِكَ وَ لَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ
 تورا ست، منزه است خدا پروردگار جهانیان، پروردگارا این است جایگاه

مَضَلَّكَ كَرِيمًا

الْقَدِيمِ وَالْفَضْلَ الْعَظِيمِ، وَ الرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ أَفْتَرَاكَ
 کسی که به پناهت آمد، و به کرمت پناهنده گشت، و به احسان و
 [تُرَاكَ] يَا رَبِّ تُحْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُحْيِيْبُ آمَانَنَا كَلَا يَا
 نعمت‌هایت الفت جست، تویی آن سخلو تمنندی که گذشتت به تنگی
 كَرِيمٌ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا فِيكَ طَمَعَنَا يَا رَبِّ
 نمی‌رسد، و احسانت کاهش نمی‌پذیرد، و رحمتت کم نمی‌شود، و به
 إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً
 یقین از چشم‌پوشی دیرینت، و فضل بزرگت، و رحمت گسترده‌ات
 عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ
 اعتماد نمودیم، آیا ممکن است پروردگارا برخلاف گمانهای ما به خویش
 دَعْوَانَا وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقَّقْ رَجَاءَنَا
 رفتار کنی، یا آرزوهایمان را نسبت به رحمتت نومید سازی هرگز ای
 مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنْ عَلِمْنَا
 بزرگوار، چنین گمانی به تو نیست، و طمع ما درباره تو این چنین
 فِيْنَا وَ عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ وَ إِنْ كُنَّا غَيْرَ
 نمی‌باشد، پروردگارا، ما را درباره تو آرزوی طولانی بسیاری است، ما را
 مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ
 در حق تو امید بزرگی است، از تو نافرمانی کردیم و حال آنکه امیدواریم

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ ، فَاْمُنُّنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ
 گناه را بر ما بیوشانی، و تورا خواندیم، و امیدواریم که بر ما اجابت
 أَهْلُهُ وَ جُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَا جُونَ إِلَى تَيْلِكَ يَا غَفَّارُ
 کنی، مولای ما امیدمان را تحقق بخش، ما دانستیم که با کردارمان
 بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي
 سزاوار چه خواهیم بود، ولی دانش تو درباره ما، و آگاهی ما به اینکه ما
 نِعْمِكَ] أَصْبَحْنَا وَ أَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ
 را از درگاهت میرانی، گرچه ما سزاوار رحمت نیستیم ولی تو شایسته
 اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ نَثُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَ
 آنی که بر ما و برگزیدگان به فضل گسترده است جود کنی، پس آنگونه که
 نُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ
 شایسته آنی بر ما منت گذار، و بر ما جود کن، که ما نیازمند به عطای
 صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ [عَنَّا]
 تویم، ای آمرزگار، به نور تو هدایت شدیم، و به فضل تو بی نیاز گشتیم، و
 بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَ
 به نعمت بامداد نمودیم و شامگاه کردیم، گناهان ما پیش روی
 تَتَفَضَّلُ عَلَيْنَا بِأَلَايِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ
 توست، خدایا از گناهانمان از تو آمرزش می خواهیم، و به سوی تو باز

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ أَكْرَمَكَ، مُبْدِئًا وَ مُعِيدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ
 می گردیم، تو با نعمتها به ما مهر می ورزی و ما با گناهان با تو مقابله
 ثَنَاؤُكَ وَ كَرَمَ صَنَائِعِكَ وَ فِعَالِكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ
 می کنیم، خیرت به سوی ما سرآزیر است، و بدی ما به سوی تو بالا
 فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِفِعْلِي وَ
 می آید، همواره فرشته کریمی، از ما کردار زشت به جانب تو می آید، و این
 خَطِيئَتِي فَأَلْعَفُو الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي.
 امر مانع نمی شود از اینکه ما را با نعمتهایت فراگیری، و به عطاهای
 اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجْرْنَا مِنْ
 برجستہات بر ما تفضل نما، منزهی تو، چه بردبار و بزرگ و کریمی،
 عَذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ
 آغاز کننده به نیکی و تکرار کننده آنی، نامهای مقدس، و ثنای عظیم، و
 وَ ارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ وَ
 رفتارها و کردارهایت کریمانه است، خدایا، فضلت گسترده تر، و
 رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 بردباری ات بزرگ تر از آن است که مرا به کردار ناپسند و خطاکاری ام
 إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ تَوْفَنَّا
 بسنجی، پس گذشت نما، گذشت نما، گذشت نما، آقای من، آقای

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَي مِلَّتِكَ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ
 من، آقای من، ما را به ذکر ت مشغول کن، و از خشم ت پناه ده، و از
 اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا
 عذاب ت نجات بخش، و از مواهب ت روزی کن، و از فضلت بر ما انعام
 اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَ بِالسَّيِّئَاتِ عُفْرَانًا ، اللَّهُمَّ
 فرما، و زیارت خانهات، و زیارت مرقد پیامبر ت را روزی ما کن، صلوات
 اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ
 و رحمت و مغفرت و رضوانت بر پیامبر و خاندانش، تو نزدیک و
 وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ] اللَّهُمَّ
 جواب دهنده هستی، عمل به طاعتت را روزی ما گردان، و ما را بر دینت
 اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكَرْنَا وَ أَثْنَا
 و بر روش پیامبر ت (درود خدا بر او و خاندانش) بمیران، خدایا من و پدر
 [إِنَّاثْنَا] صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا حُرَّتْنَا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَّبْ
 و مادرم را پیامرز و به هر دو آنها رحم کن، چنان که مرا به گناه کودکی
 الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ صَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَ حَسِرُوا خُسْرَانًا
 پروردند، احسان هر دو را به احسان، و بدیهایشان را به آمرزش پاداش ده،
 مُبِينَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْتِمِ لِي
 خدایا مردان و زنان مؤمن را پیامرز، چه زنده و چه مرده آنها را، و بین ما

رَضِّكَ كَرِيمًا

بَخَيْرٍ وَ اَكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لَا
 وَ اَنَا نَبَا نِيكِيهَا يَبُونَد دِه. خدایا بیامرز زنده و مرده ما را، حاضر و غائب
 تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَزْحَمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً
 ما را، مرد زن ما را، کوچک و بزرگ ما را، آزاد و غیر آزاد ما را، برگشتگان
 بَاقِيَةً، وَ لَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
 از خدا دروغ گفتند، و گمراه شدند گمراهی دوری، و زیان کردند، زیانی
 اِرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللّٰهُمَّ
 آشکار. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و بر اینم ختم به
 اَحْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَ اَحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اَكْلَأْنِي
 خیر فرما، و مرا از آنچه که بی قرارم کرده از کار دنیا و آخرت کفایت کن، و
 بِكَلَاءَتِكَ وَ اِرْزُقْنِي حِجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا
 کسی که مرا رحم نمی کنم بر من چیره مساز، و بر من از سوی خود
 وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْاَيْمَةَ عَلَيْهِمُ
 نگهبانی همیشگی قرار ده، و از من شایسته های آنچه را که انعام کردی
 السَّلَامُ وَ لَا تُخْلِنِي يَا رَبُّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ
 مگیر، و از فضلت روزی گسترده حلال پاکیزه نصیب من کن. خدایا به
 وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ. اللّٰهُمَّ ثُبِّ عَلَيَّ حَتَّى لَا اَعْصِيكَ
 نگهبانی ات مرا نگهبانی کن، و به نگهداری ات مرا نگهدار و به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ أَهْمُنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ حَسْبَيْكَ بِاللَّيْلِ وَ
 پاسداری ات از من پاسداری فرما، و زیارت خانهات را در این سا و در
 النَّهَارِ مَا أَبْتَيْتُنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا
 هر سال، و زیارت مرقد پیامبرت و امامان (درود بر آنان) را روزی من
 قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ] وَ قُمْتُ لِلصَّلَاةِ
 کن، پروردگارا از این مشاهد پر شرف و موافق بس گرامی مرا محروم
 بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعَاسًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ
 مساز. خدایا به من روی آور تا نافرمانی ات نکنم، و خیر و عمل به آن
 وَ سَلَبْتَنِي مُنَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ
 وحشت از خویش را در شب و روز، تا گاهی که زنده ام می داری ای
 قَدْ صَلَحْتُ سَرِيرَتِي وَ قَرَّبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ
 پروردگار جهانیان به من الهام فرما، خدایا هرگاه گفتم مہیا و آماده شدم
 مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالْتُ قَدَمِي وَ حَالَتْ بَيْنِي
 و در پیشگاهت به نماز ایستاد و با تو راز گفتم، چرتی بر من افکندی، آنگاه
 وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ
 که وارد نماز شدم، و حال راز گفتم را از من گرفتی آنگاه که با تو راز و نیاز
 خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخْفًا بِحَقِّكَ
 کردم، مرا چه شده؟ هرگاه گفتم نهانم شایسته شد، و جایگاهم به جایگاه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلَّيْتَنِي أَوْ
 توبه کنندگان نزدیک گشته برایم گرفتاری پیش آمده، بر اثر آن گرفتاری پیام
 لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ [الْكَاذِبِينَ]
 لغزید، و میان من و خدمت به تو مانع شد سرور من شاید مرا از درگاهت
 فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَائِكَ
 رانده‌ای، و از خدمتت عز نموده‌ای، یا مرا دیده‌ای که حَقَّتْ رَأْسَكَ
 فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ
 می‌شمارم پس از پیشگاهت دورم ساختی، یا شاید مرا روی گردان از
 فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ
 خود مشاهده کردی، پس مرا مورد خشم قرار دادی یا شاید مرا در
 آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آفَ مَجَالِسِ الْبَطَالِينَ
 جایگاه دروغگویان یافتی، پس به دورم انداختی، یا شاید مرا نسبت به
 فَبَيَّنِي وَبَيَّنَهُمْ حَلِيَّتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ
 نعمت‌هایت ناسپاس دیدی، پس محروم نمودی، یا شاید مرا از همنشینانی
 دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بَجُرْمِي وَجَرِيرَتِي
 دانشمندان غایب یافتی، پس خوارم نمودی، یا شاید مرا در گروه غافلان
 كَافَيْتَنِي، أَوْ لَعَلَّكَ بِقَلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ جَاوَيْتَنِي فَإِنْ
 دیدی، پس از رحمتت ناامیدم کردی، یا شاید مرا انس یافته با مجالس

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَفْوَتِ يَا رَبِّ فَطَاَمًا عَفْوَتِ عَنِ الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ
 بیکاره‌ها دیدی. پس مرا به آنان واگذاشتی، یا شدی دوست نداشتی
 كَرَمَكَ أَيُّ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ وَ أَنَا عَائِدٌ
 دعایم را بشنوی پس دورم نمودی، یا شاید به خاطر جرم و جنایتم کیفرم
 بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِيَّاكَ مُتَنَجِّجٌ [مُنْتَجِجٌ] مَا وَعَدْتَ
 نمودی، یا شاید برای کمی حیایم از تو مجازاتم نمودی، پس اگر
 مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِيَّاهِ أَنْتَ أَوْسَعُ
 پروردگرا عفو کنی، سابقه اینکه از گناهکاران پیش از من گذشته‌ای
 فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ
 طولانی است، زیرا کرمت پروردگرا از مجازات اهل تقصیر بسیار
 تَسْتَرِّئِنِي بِخَطِيئَتِي وَ مَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَ مَا خَطْرِي
 بزرگ‌تر است، و من پناهنده به فضل توام، از تو به تو گریزانم، خواهان
 هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي ، وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ
 چیزی هستم که وعده داده‌ای. و آن چشم‌پوشی از کسانی است که به تو
 جَلَّلْنِي بِسِتْرِكَ وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَ جَهْكَ
 گمان نیک برده‌اند، خدایا فضل تو گسترده‌تر، و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن
 سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي
 است که مرا به کردارم بسنجی، یا به خطایم بلغزانی، ای اقایم من

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَّمْتَهُ وَ أَنَا الصَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي
چیستم، و چه ارزشی دارم، سرور من مرا به فضلت ببخش، و باگذشت
رَفَعْتَهُ وَ أَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ وَ الْجَائِعُ الَّذِي
بر من کرم فرما، و به پرده پوشی ات خطاهایم را بپوشان، و به کرم وجودت
أَشْبَعْتَهُ وَ الْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَ الْعَارِي الَّذِي
از تویبخم درگذر، اقلی من منم کودکی که پروریدی، منم نادانی که دانا
كَسَوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَ الضَّعِيفُ الَّذِي
نمودی، منم گمراهی که هدایت کردی، منم افتاده‌ای که بلندش
قَوَّيْتَهُ وَ الذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ، وَ السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ
نمودی، منم هراسانی که امانش دادی، و گرسنه‌ای که سیرش نمودی، و
وَ السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ الْمَذْنُبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَ
تشنه‌ای که سیرابش کردی، و برهنه‌ای که لباسش پوشاندی، و تهیدستی
الْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلَّتَهُ وَ أَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَ
که توانگرش ساختی، و ناتوانی که نیرومندش نمودی، و خواری که
الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا
عزیزش فرمودی، و بیماری که شفایش دادی، و خواهش‌مندی که
يَا رَبُّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحِكْ فِي الْخَلَاءِ وَ لَمْ أَرَا قَبِكَ فِي
عطایش کردی، و گنهکاری که گناهش را بر او پوشاندی، و خطاکاری

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

الْمَلَا أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى
 که نادیده‌اش گرفتی، و اندکی که بسیارش فرمودی، و ناتوان شمرده‌ای
 سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي
 که یاری‌اش دادی، و رانده شده‌ای که ماوایش بخشیدی، من پروردگارا
 أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ
 کسی هستم که در خلوت از تو حیا نکردم، و در آشکار از تو ملاحظه
 بُشِرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا
 نمودم، منم صاحب مصیبت‌های بزرگ، منم آن‌که بر آقای‌اش گستاخی
 ارْعَوَيْتُ وَ سَتَّرْتُ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ عَمِلْتُ
 کرد، منم آن‌که جبار آسمان را نافرمانی کرد، منم آن‌که بر معاصی بزرگ
 بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَ أَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ [عِنْدَكَ]
 رُشوه دادم، منم آن‌که هرگاه به گناهی مژده داده می‌شدم شتابان به سوی‌ش
 فَمَا بِالْأَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَ بِسِتْرِكَ سَتَّرْتَنِي حَتَّى
 می‌رفتم، منم آن‌که مهلتم دادی باز نایستادم، و بر من پرده پوشاندی حیا
 كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَ مِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي
 نکردم، و مرتکب گناهان شدم و از اندازه گذراندم و مرا از چشمت
 حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي أَمْ أَعْصِكَ حِينَ
 انداختی، اهمیت ندادم، پس با بردباری‌ات مهلتم دادی، و با پرده پوشی‌ات

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَصِيَّتِكَ وَ أَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَا حِدٌ وَ لَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ
 مرا پوشاندی تا آنجا که گویی مرا از یاد برده‌ای، و از مجازات گناهان

وَ لَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَ لَا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ لَكِنِّ
 برکنارم داشته‌ای، گویا تو از من حیا کرده‌ای!! خدایا، آنگاه که نافرمانی

حَطِيئَةٌ عَرَضْتُ وَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي وَ غَلَبَنِي هَوَايَ وَ
 کردم نافرمانی ات نکردم چنان که پروردگاری ات باشم، و نه چنان که

أَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَ عَزَّرَنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ
 سبک شمارنده فرمانت باشم، و نه باگستخاخی در معرض کيفرت قرار

فَقَدْ عَصِيَّتِكَ وَ خَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ
 گیرم، و نه تهیدست را ناچیز شمارم، ولی خطایی بود که بر من عارض

مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَ مِنْ أَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَدًا مَنْ
 شد و نفسم آن را برابم از است، و بدبختی ام مرا بر آن یاری نمود، و پرده

يُخَلِّصُنِي، وَ بِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ
 افتاده‌ات بر من مغرورم نمود، در نتیجه با کوشش نافرمانی ات نمودم و به

عَنِّي فَوَا سَوَأَاتَا [أَسْفًا] عَلَيَّ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ
 مخالفتت برخاستم اکنون چه کس مرا از عذابت نجات می دهند، و فردا

عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ
 از چنگ ستیره جویان و دشمنی کنندگان چه کسی رهايم می کند، و به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَ نَهَيْكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنْطُتٌ عِنْدَ مَا أَتَدَّ كَرُّهَا يَا
 رشته چه کسی پیوندم اگر تو رشته‌ات را از من بگسلی، مرا چه رسوایی
 خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ
 بزرگی است از آنچه کتاب تو از کردارم در شمار آورده، اگر امیدوار به کرم
 الْإِسْلَامِ أَتَوْسَلُ إِلَيْكَ وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَ
 فرآوانی رحمتت نبودم، و هم اینکه مرا از ناامیدی نهی نموده‌ای هرآینه
 بِحُبِّي النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الْقُرَشِيَّ الْأَهَاشِمِيَّ الْعَرَبِيَّ
 ناامید می‌شدم به هنگامی که گناهانم را بیاد می‌آوردم، ای بهترین
 التَّهَامِيَّ الْمَكِّيَّ الْمَدَنِيَّ أَرْجُو الرَّزْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا
 کسی که خواننده‌ای او را خواند، و برترین کسی که امیدواری به او امید
 تُوحِشَ اسْتِيْنَاسَ إِيْمَانِي، وَ لَا تَجْعَلَ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ
 بست، خدایا به پیمان اسلام به تو توسل می‌جویم، و به حرمت قرآن بر تو
 عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِالْأَسْنَتِهِمْ لِيَحْتَقِنُوا بِهِ
 تکیه می‌کنم، و به محبت نسبت به پیامبر درس ناخوانده قریشی هاشمی
 دِمَاءَهُمْ فَأَدْرِكُوا مَا أَمَلُوا وَ إِنَّا آمَنَّا بِكَ بِالْأَسْنَتِنَا وَ
 عربی تهامی مکی مدنی، همجواری نزد تو را امید می‌نمایم، پس انس
 قُلُوبِنَا لِنَتَعَفَّوْا عَنَّا فَأَدْرِكْنَا [فَأَدْرِكْ بِنَا] مَا أَمَلْنَا وَ ثَبِّتْ
 ایمانی مرا در عرصه وحشت نینداز، و و پاداش مرا، پاداش کسی که غیر

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَ لَا تُزِعْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ
 تُوْرَا عِبَادَتَكَ قَرَار مَدَه، چِه اینکِه مردمی به زبانشان ایمان آوردند تا
 هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَ عِزَّتِكَ
 جانشان را به این وسیله حفظ کنند، پس به آنچه آرزو داشتند رسیدند، و
 لَوْ أَنْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ
 ما بازبان و دلمان به تو ایمان آوردیم، تا از ما درگذری، پس ما را به آنچه
 لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِي [يَا سَيِّدِي] مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ سَعَةِ
 آرزو مندیم برسان، و امیدت را در سینه هایمان استوار کن، و دلهایمان را
 رَحْمَتِكَ إِلى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلا إِلى مَوْلَاهُ وَ إِلى مَنْ
 پس از آنکِه هدایتمان فرمودی گمراه مکن، و از جانب خود ما را
 يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلا إِلى خَالِقِهِ. إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي
 ببخش، که تو بسیار بخشنده ای، به عزتت سوگند اگر مرا برانی، از
 بِالْأَصْفَادِ وَ مَنَعْتَنِي سَيْبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ دَلَمْتُ
 درگاهت نخواهم رفت، و از چاپلوسی نسبت به تو باز نخواهم ایستاد، به
 عَلَى فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَ أَمَرْتُ بِي إِلى النَّارِ وَ
 خاطر الهامی که از معرفت به کرمت و گستردگی رحمتت به قلب من
 حُلْتُ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَ مَا
 شده، بنده به جانب چه کسی جز مولایش می رود و آفریده به چه کسی

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَ لَا خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي
 جز آفریدگارش پناه می برد آ خدا یا، اگر مرا بازنجیر بیندی، و عطایت را
 أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيكَ عِنْدِي وَ سَتَرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا
 در میان مردم از من بازداری، و بر رسواییهایم دیدگان بندگانت را
 سَتَيْدِي أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَ اجْمَعَ بَيْنِي وَ
 بگشایی، و مرا به سوی دوزخ فرمان دهی، و بین من و نیکان پرده
 بَيْنَ الْمُصْطَفَى وَ آلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاتَمِ
 گردی، امیدم را از تو نخواهم برید، و آرزویم را از عفو تو باز نخواهم
 النَّبِيِّنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ. وَ انْقَلَبَنِي إِلَى
 گرداند، و محبت از قلبم بیرون نخواهد رفت، من فرلوانی عطایت را نزد
 دَرَجَةِ الثُّوبَةِ إِلَيْكَ وَ أَعْنِي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ
 خود، و پرده پوشی ات را در دار دنیا برگناهانم فراموش نخواهم کرد، ای
 أَفْتَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَ الْأَمَالِ عُمْرِي وَ قَدْ نَزَلَتْ مَنَزَلَةَ
 آقای من محبت دنیا را از دلم بیرون کن، و میان من و مصطفی پیامبرت
 الْأَيْسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي] فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا
 و خاندانش، بهترین برگزیدگان از آفریدگانت و پایان بخش پیامبران
 مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي [قَبْرًا] لَمْ
 محمد (درود خدا بر او و خاندانش) جمع کن، و مرا به مقام توبه به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أُمَّهَدُهُ لِرَقْدَتِي وَ لَمْ أَفْرُسْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِصُجْعَتِي
 پیشگاهت برسان، و هر گریه بر خوبستن مرا یاری ده، من عمرم را به
 و مَا لِي لَا أَبْكِي وَ لَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَ
 امروز و فردا کردن و آرزوهای باطل نابود ساختم، و اینک به جایگاه به
 أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَ أَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَ قَدْ حَقَّقْتُ
 ناامیدان از خیر و صلاح فرود آمده‌ام، پس بد حال تر از من کیست؟ اگر
 عِنْدَ [فَوْق] رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَبْكِي
 من بر چنین حالی به قبرم وارد شوم، قبری که آن را برای خواب آماده
 أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضَيْقِ
 نساخته‌ام، و برای آرمیدن به کار نیک فرس نموده‌ام، و مرا چه شده که
 لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مَنْكِرٍ وَ نَكِيرٍ إِيَّايَ، أَبْكِي
 گریه نکنم، و حال آنکه نمیدانم بازگشت من به جانب چه خواهد
 لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقَلِي عَلَيَّ
 بود، من نفسم را می‌نگرم که با من نیرنگ می‌بازد، و روزگار را مشاهده
 ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذْ
 می‌کنم که مرا می‌فریبده، و حال آنکه بالهای مرگ بالای سرم به حرکت
 الْخَلَاتِيقِ فِي شَأْنِ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرَأٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
 درآمده، پس مرا چه شده که گریه نکنم، گریه می‌کنم برای بیرون رفتن

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

شَأْنُ يُعْنِيهِ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
 جان از بدنم، گریه می‌کنم برای تاریکی قبرم، گریه می‌کنم برای تنگی
 وَ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَ ذَلَّةٌ سَيِّدِي
 لحدم، گریه می‌کنم برای پرسش دو فرشته قبر منکر و نکیر از من، گریه
 عَلَيْكَ مُعْوَالِي وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ
 می‌کنم برای درآمدن از قبر عریان و خوار، درحالی که بار سنگینی را بر
 بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِي
 دوش می‌کشم، یک بار از طرف راست و بار دیگر از جانب چپم نگاه
 بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَّيْتَ مِنْ
 می‌کنم، هنگامی که مردمان در کاری جز کار منند، چه برای هرکسی از
 الشُّرَكَ قَلْبِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أ
 آنان در آن روز کاری است که او را بس است، چهره‌هایی در آن روز
 فَبِلِسَانِي هَذَا الْكَاثِلُ أَشْكُرُكَ، أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي
 روشن و خندان خوشحال‌اند، و چهره‌هایی در آن روز بر آنها غبار
 [جَهْدِي] فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَ مَا قَدَّرُ لِسَانِي يَا رَبِّ
 بدفرجامی نشسته، و سیاهی و خواری آنها را پوشانده، ای آقای من، تکیه
 فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَ مَا قَدَّرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ
 و اعتمادم و امید و توکلم بر تو، و آویختنم بر رحمت توست، هر که را

مُصَنِّعُ كَرَمِي

إِحْسَانِكَ [إِلَهِي] إِيَّاهِي إِنَّ [إِلَّا أَنْ] جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي
 خواهی به رحمتت رسائی، و با کرامتت هرکه را دوست داری هدایت
 وَ شُكْرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِيَّاكَ رَغْبَتِي وَ إِيَّاكَ
 کنی، پس تو را سپاس بر اینکه قلبم را از شُرك پاك نمودی، و برای تو
 [مِنْكَ] رَهْبَتِي وَ إِيَّاكَ تَأْمِيلِي وَ قَدْ سَأَقْنِي إِيَّاكَ
 سپاس بر گشودن زبانم، آیا با این زبان کنم تو را شکر کنم، یا با نهایت
 أَمَلِي وَ عَلَيْكَ [إِيَّاكَ] يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ [عَلَيْتُ]
 کوشش در کارم تو را خشنود نمایم، پروردگارا ارزش زبانم در کنار
 هِمَّتِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ اتَّبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَ لَكَ خَالِصُ
 شُكْرَتِ چيست، و قیمت کارم در برابر نعمتهایت و احسانت چه اندازه
 رَجَائِي وَ خَوْفِي وَ بِكَ أُنَسْتُ مَحَبَّتِي وَ إِيَّاكَ أَلْقَيْتُ
 است؟! خدایا، جودت آرزویم را گسترده، و سیاست عملم را پذیرفت، ای
 بِيَدِي وَ بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلَايَ
 آقای من میلم به سوی توست، و ترسم از جانب توست، و آرزویم به
 بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَ بِمُنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ أَلَمَ الْخَوْفِ
 پیشگاه توست، آرزویم مرا به سوی تو رسانده و همتم بر درگاه تو ای
 عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَ يَا مَوْمِلِي وَ يَا مُنْتَهَى سُؤْلِي فَرَّقُ
 خدای یگانه معتکف شده، و رغبتم در آنچه نزد توست فرونی یافته، امید

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بَيْنِي وَبَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا
خالص و بی‌مهم برای توست، و محبت من به تو انس گرفته، و دستم را به
أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي
جانب تو انداختم، و ترسم را به سوی رشته طاعت تو کشیدم، ای مولای
أَوْ جَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ فَلَا مَرُوكَ
من دلم به یاد تو زندگی کرد، و با مناجات با تو آتش هراس را بر خود سرد
وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ فِي
نمودم، ای مولایم و ای آرزویم و ای نهایت خواسته‌ام، میان من و گناهانم
قَبْضَتِكَ وَ كُلِّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ
جدایی انداز، گناهی که بازدارنده من از ملامت طاعت توست، تنها از تو
الْعَالَمِينَ إِلَهِي اِرْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَ كَلَّ عَنِ
درخواست می‌کنم، به خاطر امید دیرینه به تو، و بزرگی طمع از تو، که از
جَوَابِكَ لِسَانِي وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا
مهر و رحمت بر خود واجب کرده‌ای، پس فرمان تورا ست، یگانه‌ای و
عَظِيمِ رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي وَ لَا
شریکی نداری، و همه خلق جیره‌خوار تو، و در دست قدرت تو اند، و
تَرُدَّنِي لِجَهْلِي وَ لَا تَمْنَعْنِي لِقَلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي
هر چیز برای تو فروتن است، منزهی تو ای پروردگار جهانیان، خدایا به

مَضَلَّكَ كَرَمِي

لِفَقْرِي وَ ارْحَمْنِي اِصْغَفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَ
 مَنْ رَحِمَ كُنْ اَنْغَاكُ كِه حَجْتَم بَرِيْدِه شُوْد، وَ زَبَانَم اَز پَاسَخْت نَاگو بَا
 مَعُوْلِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بَرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي وَ بِنَانِكَ
 گَرْدَد، وَ بِه هَنْگَام بَلَزِپْرَسِي اَنْت هَوْش اَز سِرْم بَرُوْد، اِي بَرْگ
 اَحْطُ رَحْلِي وَ بِجُوْدِكَ اَقْصِدُ [اَقْصُرْ] طَلِبْتِي وَ بِكْرَمِكَ
 اَمِيْدَم، زَمَانِي كِه بِيچَا رُگِي اَم شَدْت گِيْرِد مَحْرُوْمَم مَكْن، وَ بِه خَاظِر
 اَي رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَ لَدَيْكَ اَرْجُو فَاَقْتِي
 نَادَانِي اَم اَز دَرْگَاهْت مَرَان، وَ بِه عِلْت كَم تَابِي اَم اَز رَحْمَتْت دَرِيغ مَفْرَمَا، بِه
 [ضِيَاْفَتِي] وَ بِيغْنَاكَ اَجْبُرْ عَيْلَتِي وَ تَحْت ظِلِّ عَفْوِكَ
 جِهْت تَهِيْدَسْتِي اَم عَطَايَم كُن، وَ بِه خَاظِر نَاثُوَانِي اَم بِه مَنْ رَحِمَ كُن، اَقَايَم
 قِيَامِي وَ اِي جُوْدِكَ وَ كَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصْرِي وَ اِي
 اِعْتِمَاد وَ تَكِيَه، اَمِيْد وَ تَوَكُّلَم بَر تُوَسْت، وَ اُو پِيخْتَنَم بِه رَحْمَت تُوَسْت، وَ بَارَم
 مَعْرُوْفِكَ اَدِيْمُ نَظْرِي، فَلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَ اَنْت
 رَا بِه اَسْتَان تُو اَنْدَازَم، وَ خُوَاَسْتَه اَم رَا بِه جُوْد وَ كَرَم تُو جُوِيْم، پَرُوْرْدِگَارَا
 مَوْضِعُ اَمْلِي وَ لَا تُسْكِنْنِي الْهَاوِيَةَ فَاِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا
 دَعَايِم رَا اَعْلَاز مِي كْنَم، وَ رَفْع تَنْگَدَسْتِي اَم رَا بِه تُو اَمِيْد مِي بِنْدَم، وَ بِه
 سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَنِّي بِاِحْسَانِكَ وَ مَعْرُوْفِكَ فَاِنَّكَ
 تُوَاَنْگَرِي تُو نَادَارِي اَم رَا جَبْرَان مِي كْنَم، وَ اِيَسْتَاْدَنَم زِيْر سَايَه عَفُو تُوَسْت، وَ

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

ثَقَّتِي وَ لَا تَحْرَمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي
 به جانب جود و کرمت دیده‌ام را بلند می‌کنم، و به سوی احسانت نگاهم
 إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ
 را ادامه می‌دهم، پس مرا به آتش مسوزان، و حال آنکه تو جایگاه آرزوی
 جَعَلْتُ الاعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَ سَائِلَ عَلَيَّ إِلَهِي إِنْ
 منی، و در دوزخ جایم مده که تو نور چشم منی، ای آقای من گمانم را به
 عَفْوَتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَ إِنْ عَدَبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ
 احسان و نیکی ات تکذیب مکن که تویی مورد اطمینانم، و از یادداشت
 مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَ عِنْدَ
 محروم مگردان که تو عارف به تهیدستی منی خدایا اگر مرگم فرا
 الْمَوْتِ كُرْبَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَ حَدَّتِي وَ فِي الْمَلْحَدِ
 رسیده و کردارم مرا به تو نزدیک نکرده پس اعتراف به گناهم را به
 وَ حَشْتِي وَ إِذَا نُشِرْتُ لِإِحْسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفِي
 پیشگاهت وسیله عذرخواهی ام قرار دادم. خدایا اگر گذشت کنی، پس
 وَ اغْفِرْ لِي مَا حَفِيَ عَلَيَّ مِنَ الْآدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي، وَ أَدِمْ
 سزاوارتر از وجود تو به گذشت کیست، و اگر عذاب نمایی پس دادگرت
 لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَ اِرْحَمْنِي صَرِيحًا عَلَيَّ الْفِرَاشِ
 از تو در دلوری کیست؟، در این دنیا به غربت، و به گناه مرگ به سختی

مَضَلَّكَ كَرِيمًا

تَقْلُبُنِي أَيَدِي أَحِبَّتِي وَ تَفْضَلُ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَيَّ
 جان دادنم، و در قبر به تنهایی ام، و در لحد به هراسم رحم کن، و زمانی که
 الْمُغْتَسَلِ يُقْلِبُنِي [يُعْسَلُنِي] صَالِحِ جِيرَتِي وَ تَحَنُّنِ
 برای حساب در برابرت برانگیخته شدم و به خواری جایگاهم رحمت
 عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرَبَاءَ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَ
 آور، و آنچه از کردارم بر انسانها پوشیده مانده بیمارز، و آنچه را که مرا به
 جُدِّ عَلَيَّ مَنْقُولًا قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَ حِيدًا فِي حُفْرَتِي وَ
 آن پوشاندی تلاوم بخش، و به من در حال افتادن در بستر مرگ که
 أَرْحَمَ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْأَجْدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ
 دستهای دوستانم مرا این طرف و آن طرف کند رحم فرما، و به من
 بَغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ،
 محبت فرما در آن حال که روی تخت غسالخانه به صورت درازا
 سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تُقْلِبْنِي عَثْرَتِي فَإِلَى مَنْ
 افتاده ام، و همسایگان شایسه مرا به این سو و آن سو برمی گردانند بر من
 أَفْرَعُ إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي صُجْعَتِي وَ إِلَى مَنْ
 تفضل کن، و در وقت حمل شدنم که بستگانم گوشه های جنازه ام را به
 أَلْتَجِي إِنْ لَمْ تُنْفَسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي وَ مَنْ
 دوش برداشته اند، و در حالت حمل شدنم، که تنها در قبرم وارد پیشگاه

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَ فَضْلَ مَنْ أَوْمَلُ إِنْ عَدِمْتُ
 تو شده‌ام بر من جود نصاب و در این خانه جدید بر غریبم رحم کن، تا به غیر
 فَضْلِكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَ إِلَى مَنْ الْفِرَازُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا
 تو انس نگیرم ای آقای من، اگر مرا به خودم واگذارای هلاک شده‌ام، ای
 انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَ أَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي
 آقای من، اگر لغزشم را نادیده نگری از چه کسی فریادرسی خواهم، و به
 [اللَّهُمَّ] حَقِّقْ رَجَائِي وَ آمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا
 چه کسی پناه ببرم اگر عنایتت را در آرامگاهم نداشته باشم، و به چه
 أَرْجُو فِيهَا [أَهَا] إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا
 کسی التماس برم اگر غم و اندوهم را برطرف نکنی؟، ای آقای من که را
 أَسْتَحِقُّ وَ أَنْتَ أَهْلُ الثَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفِرْ لِي
 دارم و چه کسی بر من رحم می‌کند، اگر تو به من رحم نکنی، و احسان
 وَ أَلْبَسْنِي مِنْ نَظْرِكَ ثَوْبًا يُغْطِي عَلَيَّ السَّبْعَاتِ وَ
 که را آرزو کنم، اگر احسان تو را روز بیچارگی‌ام نداشته باشم، و گریز از
 تَغْفِرْهَا لِي وَ لَا أَطَالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ
 گناهان به سوی کیست، وقتی که عمرم سرآید؟ ای آقای من، مرا عذاب
 عَظِيمٍ وَ تَجَاوُزَ كَرِيمٍ. إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبَكَ
 مکن که امید به تو دارم، خدایا امیدم را تحقق بخش، و ترسم را ایمنی

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَ عَلَى الْجَاهِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ
 ده، زیرا من در عین فرلوانی گناهانم امیدی جز به گذشت تو ندارم، ای
 فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَ أَيَّتَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَ
 آقای من چیزی را از تو درخواست دارم که شایسته آن نیستم، و تو اهل
 الْأَمْرِ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 تقوا و آموزشی، پس مرا بیمارز، و جامه‌ای از لطفت بر من بپوشان، که
 سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامْتَهُ الْخِصَاصَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ
 گناهانم را بر من بپوشاند، و آنها را بیمارزی و نسبت به آنه بازخواست
 يَقْرَعُ بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ [وَ يَسْتَعْظِفُ جَمِيلَ
 نشوم، که تو داری کرم دیرینه، و چشم‌پوشی بزرگ و گذشت کریمانه‌ای،
 نَظْرِكَ بِمَكْنُونِ رَجَائِكَ] فَلَا تُعْرِضْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 خدایا تویی که عطایت را بی دربی فرو ریزی، بر کسی که از تو درخواست
 عَنِّي وَ اقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ [ادْعَوْتُكَ]
 نمی‌کند، و بر آنان که منکر پروردگاریت هستند، چه رسد آقای من بر
 بِهَذَا الدُّعَاءِ وَ أَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تُؤَدِّنِي مَعْرِفَةَ مِنِّي
 کسی که از تو خواهش کرده و یقین نمود که آفرینش از تو و فرمان تنها
 بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ
 به دست توست، منزّه و والایی ای پروردگار جهانیان، ای آقای من

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ.
 بندهات به درگاه توست، تنگدستی او را پیش رویت قرار داده با دعایش
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا
 در خانه احسانت را می گوید، پس روی کریمانهات را از من برمگردان، و
 صَادِقًا وَ أَجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبُّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ
 آنچه می گویم از من بپذیر، من تو را به این دعا خواندم، امید دارم که به
 مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا
 خاطر معرفتم به رفت و مهرت مرا باز نگردانی، خدایا تویی آن که
 سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ
 پرسنده ای ناتوانت نکند، و عطاگیری از تو نکاهد، تو چنانی که خود
 أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ أَعْطَى اعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ
 گویی، و بالاتر از آنچه ما می گوئیم، خدایا از تو صبری زینده، و
 وَالِدِي وَ وُلْدِي [وُلْدِي] وَ أَهْلَ حُرَانَتِي وَ إِخْوَانِي
 گشایشی نزدیک و گفتاری درست و مزدی بزرگ درخواست میکنم
 فِيكَ [وَ] أَرْغِدْ عَيْشِي وَ أَظْهِرْ مُرُوتِي وَ أَصْلِحْ
 پروردگارا از خیر تمامش را از تو می خواهم، آنچه را از آن دانسته ام و آنچه
 جَمِيعَ أَحْوَالِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ عُمُرُهُ وَ
 را ندانسته ام، خدایا از تو می خواهم بهترین چیزهایی را که بندگان

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

حَسَنْتَ عَمَلَهُ وَ أَتَمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَ رَضِيتَ عَنْهُ
 شایسته‌ات از تو خواستند، ای بهرترین کسی که از او خواسته می‌شود، و
 وَ أَحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَ أَسْبَغَ
 سخی‌ترین کسی که عطا فرمود، خواسته‌ام را در حق خودم و خانواده‌ام و
 الْكِرَامَةِ وَ أَتَمَّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ لَا تَفْعَلُ
 پدر و مادرم و فرزندانم و خاصانم و برادران دینی‌ام به من عطا
 [يَفْعَلُ] مَا يَشَاءُ غَيْرَكَ اللَّهُمَّ خُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ
 کن، زندگی‌ام را گویا گردان، مژوتم را آشکار ساز، و همه احوالم را اصلاح
 ذِكْرِكَ وَ لَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ
 کن، و مرا از کسانانی قرار ده که عمرش را طولانی کردی، و کردارش را
 وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَ لَا سُمْعَةً وَ لَا أَشْرًا وَ لَا بَطْرًا
 نیکو ساختی، و نعمتت را بر او تمام کردی، و از او خشنود شدی، و او را
 وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي السَّعَةَ
 به زندگانی پاکیزه زنده داشتی، در بادوام‌ترین خوشبختیها، و کامل‌ترین
 فِي الرِّزْقِ وَ الْأَمْنِ فِي الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ
 کرامتها و کامل‌ترین زندگیها، همانا تو هر چه را بخواهی انجام می‌دهی
 وَ الْمَالِ وَ الْوَالِدِ وَ الْمُقَامِ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَ الصِّحَّةِ
 و جز تو هر چه را بخواهد توان انجام آن را ندارد. خدای از جانب خود مرا

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ
 به ذکر خاصیت اختصاص ده، و چیزی از آنچه که به وسیله آن به تو تقرب
 وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 می جویم را در همه اوقات شب و روز وسیله ریا و شهرت خواهی و
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَ اجْعَلْنِي مِنْ
 هوس رانی و طغیانگری قرار مده، و مرا از خاشعان درگاهت
 أَوْ قَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَ
 بگردان، خدای از تو می خواهم که به من عطا کنی: گشایش در روزی
 تُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَ مَا أَنْتَ
 امنیت در وطن، نوز چشم در خانواده و مال و اولاد، و پایداری در
 مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ عَافِيَةٍ
 نعمتهایی که نزد من است، و تندرستی در جسم، و توانمندی در بدن، و
 تُلْبِسُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَاتٍ
 سلامت در دین، و مرا به طاعتت و طاعت رسولت محمد که درود خدا
 تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا
 بر او و خاندانش باد، به کار گمار، همیشه و تاهنگامی که عمرم داده ای، و
 [عَامِي] هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ ارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا
 مرا از پر نصیب ترین بندگانت در نزد خود قرار ده، پر نصیب تر در هر

رَضِّكَ كَرِيمًا

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ اصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَاءَ
 خیری که فرو فرستادی، و در ماه رمضان در شب قدر نازل می کنی، و
 وَ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ الظُّلَمَاتِ حَتَّى لَا أَتَأَذَى
 نازل کننده آنی در هر سال، از رحمتی که می گستری، و عافیتی که
 بِشَيْءٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنِّي بِأَسْمَاعٍ وَ أَبْصَارٍ أَعْدَائِي وَ
 می بوشانی، و بلایی که دفع می کنی، و خوبیهای که می پذیری، و
 حُسَّادِي وَ الْبَاغِينَ عَلَيَّ وَ انْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَ أَقْرِ
 بدیهای که از آن در می گذاری، و در این سال و هر سال زیارت خانهات
 عَيْنِي أَوْ حَقِّقْ ظَنِّي | وَ فَرِّحْ قَلْبِي، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ
 را نصیب فرما، و از فضل گستردهات روزی فراخ ارزانی من کن، و بدیها
 هَمِّي وَ كَرْبِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا وَ اجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي
 را ای آقای من از من برگردان، و بدیه مرا پرداز و جبران ستمهایی که بر
 بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي وَ اكْفِنِي شَرَّ
 عهده من است را ادا فرما تا به خاطر چیزی از آنها آزار نبینم و گوشها
 الشَّيْطَانِ وَ شَرِّ السُّلْطَانِ وَ سَيِّئَاتِ عَمَلِي وَ طَهِّرْ نِي
 و دیدگان دشمنان و حسودان و متجاوزان بر من را از من برگیر، و مرا بر
 مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ
 آنان پیروز کن، و چشمم را روشن فرما، و دلم را شادی بخش و برایم از

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَرَوِّجْنِي مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ
اندوه و غم گشایش و بیرون رو قرار ده، و هر که از میان مخلوقات نسبت
بِفَضْلِكَ وَ أَحِقِّنِي بِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
به من به بدی قصد کرده، و زیر گامم قرار ده، و مرا از گزند شیطان و گزند
الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ
پادشاه و بدیهای کردارم کفایت کن، و از همه گناهان پاکم فرما، و به
وَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ
گذشتت از آتش امانم ده، و به رحمتت به بهشت واردم کن، و به احسانت
إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ عَزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ لَيْسَ طَابَتْنِي
از حور العین به همسری ام درآور، و مرا به دوستان شایسته ات محمد و
بِذُنُوبِي لِأَطَابَتِنِكَ بِعَفْوِكَ وَ لَيْسَ طَابَتْنِي بِلُؤْمِي
خاندانش آن خوبان و نیکان پاکیزه و پاک ملحق کن، درود بر آنان و بر
لِأَطَابَتِنِكَ بِكَرَمِكَ، وَ لَيْسَ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأُخْبِرَنَّ
تنها و جانهایشان، و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان، خدای ای آقای
أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ
من، به عزت و جلالت سوگند، اگر مرا به گناهانم بی جویی کنی، من تو را
إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ
به عفو تو بی می جویم و اگر مرا به پستی ام تعقیب نمایی، من تو را به

مُضِيكَ كَرِيمًا

وَإِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ
 کرمت می‌خواهم، و اگر به دوزخم دراندازی اهل دوزخ را به محبتم به
 يَسْتَعِيْثُ الْمُسِيْئُوْنَ اِلَهِیْ اِنْ اَدْخَلْتَنِی النَّارَ فِیْ
 تو آگاه می‌سازم. خدایم و آقایم اگر جز اولیا و اهل طاعتت را
 ذَلِکَ سُرُوْرٌ عَدُوْکَ وَ اِنْ اَدْخَلْتَنِی الْجَنَّةَ فِیْ ذَلِکَ
 نیامرزی، پس گنهکاران به چه کسی پناه برند، و اگر جز اهل وفا را اکرام
 سُرُوْرٌ نَبِیِّکَ وَ اَنَا وَ اللّٰهِ اَعْلَمُ اَنْ سُرُوْرَ نَبِیِّکَ اَحَبُّ
 نمانی، پس بدکاران از چه کسی فریادرسی خواهند؟ خدایا اگر مرا وارد
 اِلَیْکَ مِنْ سُرُوْرٍ عَدُوْکَ ، اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ اَنْ تَمَلَّأَ
 دوزخ کنی این موجب خرسندی دشمن توست، و اگر مرا به بهشت وارد
 قَلْبِی حُبًّا لَّکَ وَ خَشِیَّةً مِنْکَ وَ تَصَدِیْقًا بِکِتَابِکَ وَ
 نمایی، این سبب خوشحالی پیامبر توست، و من به خدا سوگند این را
 اِیْمَانًا بِکَ وَ فَرَقًا مِنْکَ وَ شَوْقًا اِلَیْکَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 می‌دانم، که دلشادی پیامبرت نزد تو، از خرسندی دشمنت محبوب‌تر
 الْاِکْرَامِ حَبَّبَ اِلَیَّ لِقَاءَکَ وَ اَحْبَبَ لِقَائِیْ وَ اجْعَلْ لِی
 است. خدایا از تو درخواست می‌کنم که دلم را از محبت و خشیتت، و
 فِی لِقَائِکَ الرَّاحَةَ وَ الْفَرَجَ وَ الْکَرَامَةَ اللّٰهُمَّ الْحَقِیْنِ
 باور به کتابت، و ایمان به وجودت، و هراس از حضرتت، و اشتیاق به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بصَالِحٍ مَنْ مَضَىٰ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَقِيَ وَ
ذاتت پرکنی، ای دارای بزرگی و بزرگواری، دیدارت را محبوب من کن، و
خُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَ اعْنِي عَلَيَّ نَفْسِي بِمَا
تو نیز مرا محبوب خود بدار، و در لقاییت برای من آرامش و گشایش و
تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ وَ اخْتِمْ عَمَلِي
کرامت قرار ده، خدایا مرا به شایستگان از بندگان گذشتهات ملحق
بِأَحْسَنِهِ وَ اجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اعْنِي
ساز، و از شایستگان از آنان که در آینده‌اند قرار ده، و مرا بر راه شایستگان
عَلَيَّ صَالِحٍ مَا أَعْطَيْتَنِي وَ تَبَثَّنِي يَا رَبِّ وَ لَا تَرُدَّنِي
نگاهدار، و بر مخالفت با خواسته‌های نفسم یاری ده، آنگونه که
فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ . اللَّهُمَّ
شایستگان را بر مخالفت با خواسته‌های نفسانی یاری می‌دهی، و
إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحْيِنِي مَا
گردارم را به نیکوترین وجه ختم کن، و پاداشم را در کارها به برکت
أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَ تَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَ ابْعَثْنِي
رحمتت بهشت قرار ده، و بر شایسته‌ای آنچه عطا کردی یاری‌ام نما و
إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَ أَبْرئِ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ الشُّكِّ وَ
ثابت قدم کن، پروردگارا، و در ورطه بدیهایی که از آنها نجاتم دادی باز

مُصَنِّعُ كَرَمِي

السُّمَّعَةَ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ
 مگردان، ای پروردگار جهانیان. خدایا ایمانی از تو درخواست می‌کنم، که
 اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَ
 پایانی جز دیدار تو نداشته باشد، بر آن ایمان پایدارم بدار تا زنده‌ام
 فَفَهْمًا فِي عِلْمِكَ وَ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ وَرَعًا
 می‌داری و بر آن یحسان زمانی که مرا میمیرانی، و بر آن برانگیزی، هنگامی که
 يَحْجُزْنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَ بَيِّضُ وَجْهِي بِنُورِكَ وَ
 مرا برمی‌انگیزی، و دلم را از ریا و شک و شهرت خواهی در دینت پاک
 اجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ وَ تَوْفَّقْنِي فِي سَبِيلِكَ وَ
 فرما، تا معلم برای تو حالص باشد. خدایا از تو می‌خواهم که به من عطا
 عَلَي مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ . اللَّهُمَّ إِنِّي
 کنی؛ بصیرت در دینت، و فهم در فرمات، و آگاهی در علمت، و دو نصب
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَ الْفُسْلِ وَ الْهَمِّ وَ الْجُبْنِ وَ
 از رحمتت، و پرهیزی که مرا از نافرمانی‌ها بزدارد، و رخسلم را به
 الْبُخْلِ وَ الْعُقْلَةِ وَ الْقَسْوَةِ [وَ الذَّلَّةِ] وَ الْمَسْكَنَةِ وَ
 فروغ نورت سپید کن، و رغبتم را در آنچه نزد توست قرار ده، و در راه
 الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ وَ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ
 خود و بر آئین پیامبرت - درود خدا بر او و خاندانش - بمیران. خدایا به

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مَا بَطَّنَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا
 تو پناه می آورم از کسالت و سرافکنندی و آندوه و ترس و بخل و بی خبری
 يَشْبَعُ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَمَلٍ لَا
 و سنگدلی و ناداری و تهیدستی و بیچارگی و همه بلاها و زشتیهای
 يَنْفَعُ وَ أَعُوذُ بِكَ يَا رَبُّ عَلَيَّ نَفْسِي وَ دِينِي وَ مَالِي
 آشکار و پنهان، و به تو پناه می آورم از نفسی که قانع نمی شود، و از
 وَ عَلَيَّ جَمِيعَ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ
 شکمی که سیر نمی گردد، و از قلبی که فروتنی نمی کند، و دعایی که به
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ
 اجابت نمی رسد، و کرداری که سود نمی بخشد، پروردگارا برای حفظ
 وَ لَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي
 جان و دین و مال و آنچه که نصیب من فرموده ای، از شیطان رانده شده
 شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَ لَا تَرُدَّنِي بِهَلَاكَةٍ وَ لَا تَرُدَّنِي
 به تو پناه می آورم، همانا تو شنوا و دانایی. خدایا به یقین جز تو احدی مرا
 بَعْدَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَ أَعْلِ اكْعَبِي وَ ا
 پناه نمی دهد، و به جز تو پناهگاهی نمی یابم، پس هستی ام را در دامن
 ذِكْرِي وَ اَرْفَعْ دَرَجَتِي وَ حُطِّ وِزْرِي وَ لَا تَذْكَرْنِي
 عذابت قرار نده، و به هلاکت و شکنجه دردناک بازگردان، خدایا از من

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

بِخَطِيئَتِي وَ اجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ
 بپذیر و نامم را پرلوازه کن، و درجه‌ام را بالا ببر، و بارگناهم را بریز، و مرا به
 ثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَ الْجَنَّةِ وَ اعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ
 اشتباهم یاد مکن، و پادش به عبادت نشستن و گفتار و دعایم را خشنودی
 مَا سَأَلْتُكَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا
 و بهشت قرار ده، پروردگارا، همه آنچه را از تو خواستم به من عطا فرما، و از
 رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَقُوفَ وَ
 احسانت بر من بفرما، من مشتاق توام، ای پروردگار جهانیان، خدایا تو خود
 أَمَرْتَنَا أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَ قَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
 در قرآن فرمودی که از کسی که به ما ستم روا داشته گذشت کنیم، و ما بر
 فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنَّا وَ أَمَرْتَنَا أَنْ لَا نُزِدَّ
 خود ستم ورزیدیم، پس از ما درگذر، که حضرتت به گذشت از ما، شایسته‌تر
 سَائِلًا عَنِ أَسْئَلِنَا وَ قَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا فَلَا تُزِدْنِي إِلَّا
 از ما ستم، و هم فرمان دادی که فقیری را دست خالی از در خانه‌هایمان
 بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَ أَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ
 نرائیم، و من اکنون به گدایی از تو به درگهات آمدم، پس مرا جز باروا شدن
 أَيَّمَانُنَا وَ نَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا
 حاجتم بزرنگردان و نیز به نیکی در باره بردگانمان امر فرمودی، و هم اینک

مُصَلِّكَ كَرِيمًا

مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ
 ما بردگان تویم، پس ما را از آتش دوزخ برهان، ای پناهگاهم به وقت غم و
 فِرْعَتُ وَ بِكَ اسْتَعَثْتُ وَ لَذْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَ لَا
 اندوه، ای فریادرس به هنگام سختی، به تو پناه آوردم، و از تو فریادرسی
 أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغْنِنِي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ
 خواستم، و جز به تو پناه نمی آورم و جز از تو درخواست گشایش
 يَفُكُ الْأَسِيرَ اِيَقْبَلُ الْيَسِيرَ] وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اِقْبَلْ
 نمی کنم، پس به فریادم رس و گشایشی در کلام قرار ده، ای که اسیر را آزاد
 مِنِّي الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ
 می کنی، و از گناه فراوان می گذری، از من عمل اندک را بپذیر، و از گناه
 الْعَفْوُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
 بسیارم درگذر، همانا تو مهربان و آمرزنده. خدایا ایمانی از تو می خواهم که
 يَقِينًا [صَادِقًا] حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا
 دلم با آن همراه شود و بلور صادقانه ای که بدانم هرگز چیزی به من
 كَتَبْتَ لِي وَ رَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي
 نمی رسد، مگر آنچه که تو برانم ثبت کردی و مرا از زندگی به آنچه که نصیبم
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

فرمودی خوشنود بدار، ای مهربان ترين مهربانان.

